

הוא הצליח לנקות את איזור דמלה ברמלה. היום הוא מפעיל את אותן

שופט גון-טנו

נשיא בית-המשפט המחוזי, הרשופט בנימין כהן, אמר פעם כי הוא מרגיש את עצמו כמנהל של מיפעל גדול. תחת ידו נתונים כי ארבעים שופטים וכמה מאות פקידים ופקידים-עוזרים.

מפעל לפעם מנסים לפתור את בעיית הפיגורים בתל-אביב, עלידי מינוי שופטים חדשים. אולם הם לעולם אינם מדביקים את הגידול, וערימות-התיקים המהכות לגואל גדלות והולכות.

השעה היתה 9.27 בערב. רק כעת כבו האורות באולמו של השופט אורי שטרומן, בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב.

הפרקליטים העיפים פשטו את הגלילות וארזו את התיקים שלפני גיהם. הלכו הביתה לנחת אחרי יום מתיש אצל השופט שטרומן, גם השופט עצמו נכנס למכוניתו ונסע לביתו בתלמי-מנשה, כדי לראות את חמשת ילדיו לפני שילכו לישון.



מזדב תור לפני דלת האולם של השופט שטרומן. קרוביהם של העצירים צובאים על הדלת. באולם אין בדרך כלל מקום אפילו לעורכי-הדין, ורבים יושבים על המדרגות.

בעיה נוספת של היכל-המשפט בתל-אביב היא בעיה טכנית. הר בניין מלא עד גדותיו. כל האולמות הפוסים, ושופטים אחדים כבר נאלצים היום להתחלק בלישכור תיהם עם שופט נוסף.

קשה להטיל את אשמת-הפיגורים על השופטים. רובם עובדים שעות נוספות ומסיימים את יומם בבית המישפט בשעות אחר-הצהריים או הערב. השופט יוסף חריש, אשר ניהל את מישפטו של פלאטורין, ישב לעיתים עד השעה 5 או 6 בערב, כדי לשמוע את טיעוני הדיכדים.

אבל הגדיל ממנו לעשות השופט שטרומן. כאשר התברר לו כי נאשמים בתיקסמים יושבים במי עזר כבר יותר משנה — השופט שהחל בשמיעת התיק, מונה זמנית לביית-המשפט העליון, והתיק הור עבר לשופט שטרומן כדי שייסימו — קבע את תחילת הדיון לשעה 1 בצהריים. הוא השלים קודם את שמיעת כל התיקים האחרים שהיו קבועים לו באותו בוקר, ורק אז החל לשמוע את סיכומי הצדדים. "היום נסיים את הדיון", הוא אמר, "ולא חשוב לי באיזו שעה".

התובעת קלרה רגיניאנו הסניי

מתלוננים כי טחנות-הצדק טוחות גזת לאט. בעלי-דין טוענים, כי מישפטים נמשכים שנים רבות ור אינם מגיעים לסיומם. לא מזמן הסתיים תיק פיגור שהתחיל בשנת 1947. הוא הסתובב בבתי-המשפט 34 שנים (העולם הזה 2373).

לפני כחודש הגיש חבר-הכנסת לשעבר שמאל פלאטורין בג"ץ, כדי לאלץ שופט לתת החלטה ב"תיקו.

לפני כחודשיים התארגנו חמישה שופטים בעיר-שדה ותחילתו להדיכ ביק את הפיגורים. הם ישבו ימים ולילות הצליחו לחסל כמעט את כל הפיגור.

אינו יכול לישון

מבחנית עומס-העבודה, הר מצב הנרוע ביותר בישראל הוא בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב. בית-המשפט זה חולש לא רק על העיר תל-אביב רבתי, אלא גם על כל איזור המרכז. איזור זה הוא המאכלס ביותר במדינה, ועל כן גם התיקים הפליליים וגם המישפטים האזרחיים רבים בו.

במדינה

(המשך מעמוד 39)
מיישרד-הבריאות לא טרחו להי תקשר עמי או עם בית-הספר. הם מפגינים אדישות מוחלטת, למרות שהילדה נמצאת במיסגרת חינוך חובה. האדישות וחוסר האיכפתיות לגבי חינוך ילדים ובריאותם בין כותלי בית-הספר חוגגת. רופא אף-אוזן-גרון שראה את הילדה אמר לי, שהיא אינה נושמת כהלכה, ואחרי סטיפרתי לו מה מתחולל בכיתה שלה, הוא אישר לי שהמדובר באלרגיה.

הווי

הדילמה של

ראשי-העיר

בישונה של תמי

בממשלה מביא לבריחה

חבריה בעירויות

ובמועצות המקומיות.

מרדכי עמר הוא אומנם ראש מועצה קטנה, עתלית. אך הבעיות שהוא מתלבט בהן בחודשים אלה מוכרות לראשי עירויות ומועצות מקומיות רבות.

עמר (36) נבחר לפני חמש שנים לתפקידו מטעם המפד"ל. הוא מבי ריו על עצמו כמקורב לתמי לאו דווקא בגלל היותו דתי או יוצא ארץ ערבית, אלא בגלל קירבה מישפחתית לאהרון אבר-הצירא. בתחומי המועצה מתגוררים 3500 נפש. אך למרות זאת עבודתו רבה. הוא אחראי על מערכת הביוב, הדי ארשפה וצנרת-המים. עתלית היא מוכרת כישוב פיתוח ולא כישוב מוחזק. אין שם שיקום-שכונות, למרות ששכונה אחת לפחות — שכונת קנדי — עונה בהחלט על הקריטריונים. הרכבת אינה עוצרת במקום.

העירייה נופלת בין כיסאות המישרדים הממשלתיים. בענייני מישרד-הפנים שייכים תושביה לחיפה, אך תעודות-זהות הם מקבלים ביר חדרה. קופת-החולים שלהם היא בחיפה. אך מסי-הכנסה הוא בחדרה. הדרך הקלה. עמר הוא במי קצועו מדפיס. היה מדייק דפוס ביר בתי-סוהר. הוא נשוי ואב לשלושה. פעילי מפד"ל מקומיים לחצו עליו בזמנו שיתמודד על התפקיד. היה זה טיבעי שיפגשו אליו, כי אביו היה במפד"ל עוד כשהיו בחו"ל. הם היגרו לארץ ב-1958, ומאז הם קשורים בתנועה.

עויבתו של אבר-הצירא את התינועה גרמה להם זעזוע. נפשמ הצויית.

עמר בחר באחרונה בדרך הקלה — לא להיות עם המפד"ל ולא עם תמי. בשיחה בארבע עיניים הוא מוכן להודות, שאסור היה להניח לאבר-הצירא לצאת, ושהוא די מאוכזב ממה שקרה. עד כדי כך שהוא מתכוון לפרוש מפעילות ציבורית.

עמר אינו מסתיר את אכזבתו ממחדלי העשייה של תמי, ואולי מסיבה זו הוא חדל להופיע בכנסים ראשי-המועצות שלהם. הוא עדיין לא החליט אם להתמודד בחירות המוניציפאליות שיתקיימו באוקטובר. באחרונה הוא רכש ציוד דפוס משומש, ולדבריו הוא ישמח לשוב למיקצועו כעצמאי.

מישטרה

פורצי המכונות

שדושה צעירים חיבלו

במכונית, כששוטרת

שנצבה בסמוך

לא הבחינה בכך.

מכונית ב"חיו לבנה, 298-869, חנתה על המידרכה מול הבית מס' (המשך מעמוד 44)

אין טעם שלי לטייח!

אין טעם לטייח: יש פילוג בשל"י. זוהי עובדה עצובה, אך בכל זאת — עובדה. מוטב להתייבב מול המציאות, ולשקול את צעדיו של מתנהג-השלום להבא. הפילוג לא נגרם בשל ביטויים חריפים, שהטיח חבר אחד של שלי"י ברעהו, וזהיפך. האמת היא שההתבטאויות החריפות שיקפו הבדלי-גישה עמוקים, שזונו את שלי"י כימעט מיום היווסדה, ואשר המציאות הזאומית החריפה אותם.

השאלה שביסוד המחלוקת היתה: האם צריך מתנהג-השלום להתמקם בשולי ה.קונסוזום האומי, או שהוא חייב להיאבק ללא-רתיעה, ולהציג מדיניות אלטרנטיבית, בעיקר בנושא הפלסטיני — שהוא לב הסיכסוך הי-ראלי-ערבי, ואשר ממנו נגזרות הבעיות בתחומי החברה, הכלכלה, החינוך ובעצם כל תחום חשוב. לא הועילו כל המאמצים לאחות את הקרע, והדרכים נפרדו.

אפשר להיפרד באווירה עניינית, ותוך דיון הוגן על הבעיות הנלוות לכך, ואפשר להיפרד באווירה עכורה, תוך הטלת רפש בזולת. מתוך הבנה בוגרת כי הפילוג הוא בגדר עובדה, אנו חותרים לדרך הראשונה, ומקווים כי דרך זו תתקבל גם על דעתם של שותפינו מאמש, ובניהלוגמת שלנו כיום.

אך נראה כי תיקוזה זו אופטימית מדי: לאחרונה פורסמו בעיתונות מודעות, בכיכוב מטעם שלי"י ("הדמוקרטיה והמתחדשת"), הקוראות ל"התפקדות לקראת ועידה". עלינו להבהיר לחברי שלי"י ואוהדי דיה, כי מודעות אלה פורסמו עלידי קבוצה אחת בלבד בתוך שלי"י, ואין הן בשום פנים על דעת התנועה כולה. קבוצה זו רשאית לפרסם מודעות ולכנס ועידות כאוות-נפשם, אך אין היא רשאית לנקוט מהלך של גניבת-הדעות ודכור בשם התנועה כולה, בלא שהוסמכה לכך.

מתנהג-השלום ידע עיתות-מצוקה ומיבחינים קשים בעבר, והוא עתיד להתגבר במהרה גם על המיבחן הנוכחי. אנו משוכנעים כי רוב חברי שלי"י ואוהדיה, וכוחות-השלום האחרים, יהודיים וערביים, שצמחו תוך כדי מילחמת-הלבנון ואחריה, רוצים בצמיחתו של מתנהג-השלום מגובש, מבחינה רעיונית ואידגוגית, ויעשו כל מאמץ להצלחתה של משימה זו, שאין חשובה ממנה בעת הזאת.

- אורי אבנרי (יו"ר ההנהלה)
- שמואל אמיר (חבר המועצה)
- יוסי אמיתי (חבר המועצה)
- יעקוב ארנון (חבר ההנהלה)
- חיים ברעם (חבר ההנהלה)
- יעל לוטן (חברת הנשיאות והנהלה)
- ישראל לף (חבר המועצה)
- ד"ר יהודה מלצר
- עלי נפתלי (חבר הנשיאות)
- יהושע סובול
- בועז עברון
- מתי פלד (חבר ההנהלה)
- שלמה פרנקל (חבר ההנהלה)
- דני פתר (חבר המועצה)
- ואליד צאדק חג-יחיה (חבר ההנהלה)
- ד"ר נעמי קיס (חברת ההנהלה)
- אדם קלר (דובר התנועה)

ת. ד. 956, תל-אביב

כנס חברי שלי"י ואוהדיה

יתקיים ביום ג', ה-12 באפריל 1983, בשעה 20.00, בכית הבונה, רחוב קלישר 48, תל-אביב.

על סדר היום:

הדרך לחידוש התנועה

לונגדי עובדים
מבחר גדול
מתנות שי, תמונות עם מסגרות
ארנון אילת 47, ת"א, 657001, 03 657102